

Služné a práva prezidenta Spoj. Států

PRO POKROK UPRAVIL OTAKAR CHARVAT

JAKOU odměnou nabízí Strýček Sam vítězi v letošním zápase za úřad prezidentský? V první řadě je to příležitost sloužit národu a získati si pověst a slávu. Ale tato vavřínová koruna je doprovázena celou řadou jiných odměn ve formě přepychu a hotových peněz. Muž, kterého americký národ v příštích volbách zvolí svým prezidentem, žítí bude v nejlépe zařízeném paláci na světě. Bude jezdit v yachtě, auto mobilních a privátních vozech na železnici. Bude mít svého pohoňníka, svého osobního lékaře, své sekretáře a celou řadu jiného služebnictva. Bude mít služného \$75,000 ročně, čili \$205,46 denně, vedle celé řady jiných zvláštních příjmů. Strýček Sam zaplatí za všechno pohodlí tohoto muže.

Služné prezidenta a správce jeho úřadovny ztrpěnosolala se od Lincoln a jeho věrného Nicolaye. Čtyři klerkové a stenografové a prezidentovy úřadovny získávají dnes tolik na služném jako Nicolay a nad ním ještě nalézá se výkonný klerk se služným \$5,000 ročně a hlavní klerk se služným \$4,000 ročně.

Služné těchto úředníků tvoří značný obnos do roka. Vedle obnosu, povoleného na služné úředníkům prezidentovy úřadovny je fond v obnosu \$25,000 ročně na speciální potřeby, známými knihy, telegramy a telefonní službu a různé potřeby v této úřadovně. Jiný fond slouží k tomu \$50,000 je vydán všim každého roku na vydržování prezidentovy úřadovny.

Prezidentova korespondence je poštou bezplatná. Prezident kupuje na dopisy známky jenom tehdy, píše-li soukromé dopisy svým přátelům a známým. V Bílém Domě zaměstnáno je posílek, který obstarává pocházky po Washingtonu, obdivává prezidenta taká pozvánka, k různým konferencím a pod.

Vítěz v následující prezidentské kampani bude mít zřízení, které za něho budou čísti noviny a vystrhávají mu takové články a zprávy, které mohly by jej zničit. Bude mít zřízení, které budou za něho odpovídati tisíce dopisů, které on sám nikdy nespíše.

Jako vrchní velitel armády a válečného loďstva prezident je o právněm kon různými výhodami, které nejsou jmenovány v rozpočtu. Nejprvejší z těchto výhod je ona, která dovoluje mu užívat si soukromou potřebu yachtu Mayflower a Sylph. První s pomorem 2,000 tun byla puvolně zakoupena paní Ogden Guelbton za \$500,000 a prodána vláde během španělsko-americké války. Menší yacht, Sylph, je také sousto užíváno prezidentovou rodinou, zvláště v době velkých veder v době letu, kdy projíždka v ní je osvozená.

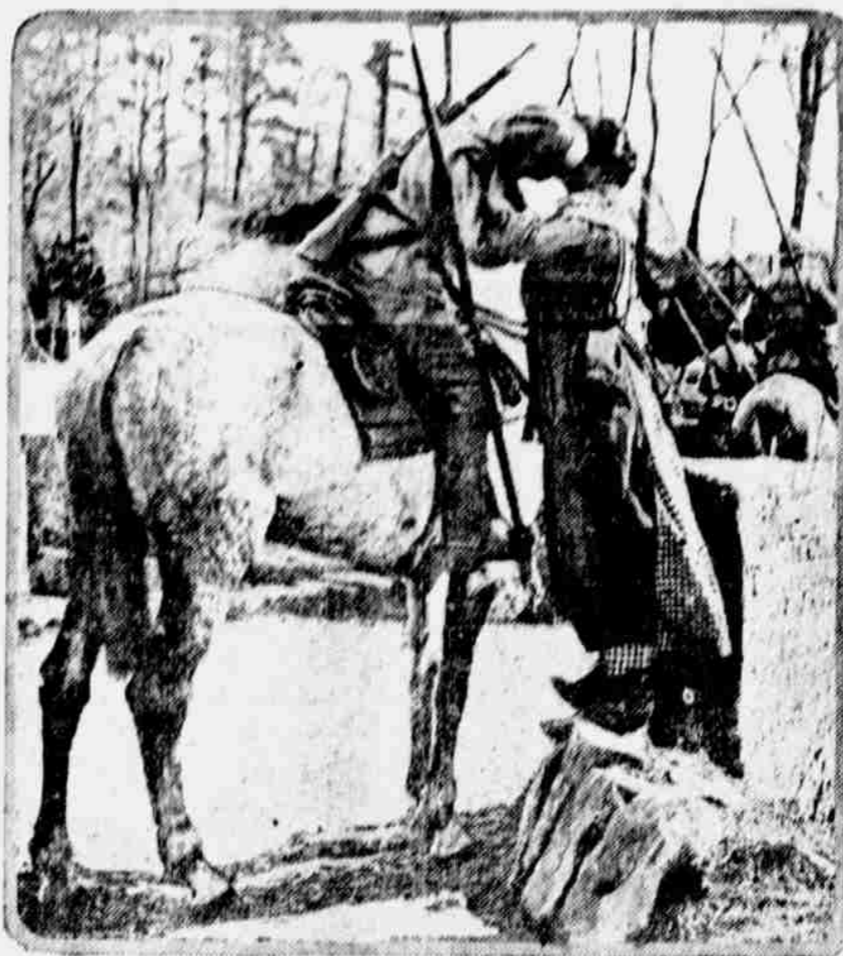
Armádní postavení upravuje prezidenta a jeho rodinu k bezplatnému ošetření a všem lékům jako všichni důstojníci a jakom, koliv oboru vojenského služby. Lékaři bude ustanoveni pro péči a zdraví prezidenta a jeho rodiny. Když prezident cestuje, je oprávněn k této ochranné lékařem a na svých cestách. Když se stalo a prezident zemřel během svého uradování, voda by zaplatila a náklad na jeho pohřeb. Vedle toho vydává po úřadovém prezidentu do stálo by se \$5,000 ročně pense a její dopisy mohly by být posílány postou bezplatně.

Ať kaukukliv prezident jde, je oprávněn k službám námořního nebo armádního důstojníka, který je mu přidělen jako osobní po honěk, ja-li admirálův; velitel na generálůvi armády. Tento důstojník je právně rukou prezidentovym. Má ve své péči prezidentovy kalendář, malované schůzky a rozvrh hodin. Bílý Dům při různých příležitostech je také oprávněn k službám mladých důstojníků, kteří zastávají místo uváděné.

Jestliže prezident přeje si vyjet v automobilu, nabude dva automobilové vozy a pohostitelské. Hlavní sofie získává \$100 měsíčně a má poměrně, který rovněž je placen vládou.

Paní Bílého Domu, žítí "první paní v zem" není třeba se starati o různé maličkosti při vedení domácnosti. Správce nebo hospodyně všechny tyto záležitosti obstarají. Její pozvání k různým dýchánkům a slavnostem roze-

JEJICH POSLEDNÍ POLÍBENÍ?

Patrola francouzské jízdy zastavila se ve vesnici, která byla bydlištěm jednoho jezdeck z družiny. Jeho manželka doprovodila jej na cestě zpět až na pokraj lesa a zde se s ním rozloučila polibkem, je možné, že to byl polibek poslední.

son posílekovic, kteří placeni jsou vládou. Podrobnosti její společenské korespondence budou vyřizovány privátním sekretářem.

Kdykoliv bude se chítit podívat do horších posíleků Bílého Domu, zdvíží ji tam dopravci. Bude mít zálibu v loze na pláno, bude moct svojí přítelkyni chvilu strávit v zlatého panu, dat to národa, které stálo \$15,000. Bude-li přebíhá z jednoho poloje do druhého, bude moct vybežovat všim vzácných druhů květin, které domě ve všech jsou vyměňovány a její oči košťati budou se kráskou různých uměleckých předmetů, jež rozvešeny jsou po stěních Bílého Domu a které darovány byly vládě různými panovníky světa.

Při zábahách, které paní Bílého Domu pořádá, námořní kapela hraje jakékoliv skladby, které prezidentova choť sžívá. Přední umělci světa budou hrati pro zábavu a potěšení její hostů, aniž by byla nucena za to platit. Bude-li si přáti navštívit divadlo, nejlepší lože bude připravena pro ni a její hosty. A paní Bílého Domu nebude nucena zaplatit za ni ani centu. Jedno z divadel ve Washingtonu zaměstnáva tak zvanou "společenského přidělenec", jehož povinností je zváti rodiny vysokých hodnostářů, jako je prezident, míři prezident a diplomati svých mocností, aby zaplnovali jeho malovaná lože. Tito hodnostáři neplatí nic za tato místa.

Divadlo požaduje to za se, jestliže je pošetno tak zvanou návy, zveou. Je to ostatně reklama, která není peněz k zaplacení.

Ať už kaukukliv prezident a jeho rodina se vydají, o jejich osobní bezpečnost je náležitě postaráno. O prezidentovu bezpečnost je v přítomné době lepe postaráno než kdykoliv před tím. Útok na

život prezidentu ve federálním zřízení a v neúspěšný pokus o umrcení jej troštan může být smrti. Na Union nádraží ve Washingtonu zřízeno je zvláštní křídlo, skrze které prochází, vyjždí-li někam po vlaku.

Usazení prezidenta McKinleya mělo v důsledku různá bezpečnostní opatření. Ruce každé osoby, která dostane se do blízkosti prezidenta, jsou pozorně sledovány tajnými, kteří žádají, aby všichni vyňali ruce z kapes a orliany zraků pozorují každý balíček, který nalézá se v dohledu.

Pres to, že prezident má značné vysoký plat, stačí jej pravidelně vydati. Má se za to, že prezident Roosevelt venoval větší část svého platu v obnosu \$50,000 na zábavu pro své četné hosty. Stará jídelna v době, kdy prezident Roosevelt nastoupil svůj úřad, mohla pojmuti jenom čtyřicet osob. President Roosevelt nechal ji rozšířit, tak že pojme nyní 100 hostů. Za Roosevelta konaly se tu často hostiny a prezident Taft se řídil dle zvyku svého předchůdce.

V době, kdy prezident Spojených Států nezískával nicého na cestovní výdaj, železniční společnosti byly ochotny zdarma opatřit privátní voz a dopravit prezidenta bezplatně kamkoliv. Nyní železnice tak neomí, ježto se to na nich nezdá.

Vážněti podle těchto výhod cest a služby prezidentského úřadu, doznatí musíme, že jedni se o delší místo. Ti, kdož jednou o kasil strasti a slasti prezidentského úřadu, projevili vždy odlohu, dlejší jesti jednou. Je to nejvyšší významání, jaké americký národ může poskytnout svému občanu a je vždy dostatek linkových, kteří jsou ochotni toto významání přijmouti.

STÁT SONORA BYL RAJEM DOBRODRUHŮ.

Mexický stát Sonora pro svoje obrovité přírodní bohatství byl rájem dobrodruhů. Za několik let po té, kdy Cortez přibyl na mexickou půdu a podrobil stoupenec Montezumy, Španělé poslali do Sonory výpravy za výpravou, aby v horách našly zdroje z kterých Aztékové čerpali zlato a stříbro pro několik generací.

V roce 1530 Alonzo Chirinos postoupil až k ústí Yaqui řeky a následován byl De Vacon, který přinesl zprávy, že zlato a stříbro ve velkém množství může být dobýváno v horách státu Sonora. Jedním z jeho následovníků byl Sebastian, mulat, který obdařen byl velkou obrazovitostí. Tento mezi jiným "viděl" sedm měst edolských, kterým vládl král Tatarax, jehož plášť přimo zářil zlatem a drahokamem. Take mořské putny hrály vynikající úlohu v Sebastianově vypravování.

Množství legend vypravuje se o majitelích jednotlivých dolů v státě Sonora. Mezi proslulými majiteli zlatých dolů tohoto státu byl nehor Almara z Quinteroy, o kterém se vypravuje, že při sátku své doery nechal vydlážit cestu ze svého domova do kostela zlatem.

Majitelka dolu Dona Maria, vdova po Španělu De Rodriguezovi, po leta ukládala jeden kus zlatka k druhému, až nashromáždila velký poklad, k jehož dopravení do Mexika města bylo třeba karavany, pozostávající ze čtyřiceti mul. Čtyři tuny dražšího kovu vezla do hlubinného města, jsou stále v obavách, že nečestě bude o loupena. Po příjezdu do Mexika města svěřila svůj poklad k opatrování španělskému místokráli. Za několik následujících dní vdova zahradně zmizela a zlatý poklad převzat byl vládními úřady.

Mnohé legendy vypravují se o dolu na stříbro zvaném Planchas de Plata. Tento díl objeven byl, dle jesuitských záznamů, Induány kaone Yaquis počátkem Osmnáctého století. Zde dohývalo se obrovské množství stříbra a doly považovány byly za přímo nevyčerpatelné.

NĚMCI V RUSKU.

Není o tom pochybnosti, že německý vliv před válkou byl značně silný. Mnohem silněji, než se mělo v ostatním světě za to. Tentoná měl vliv nejenom v obchodě, ale i v politice. U carského dvora byla mocná německá klika, která měla velký vliv na osudy země. Jsou lidé, kteří věří, že tato klika byla přímou velkých ruských porážek loňského roku. Během této války neměna byla v Rusku značná míraprava.

Ruský tisk během přítomné války přinesl mnoho článků proti tomuto německému vlivu a neloyalitě šlechticů a baltických provinciích. V baltických provinciích našlo se velké množství Němců a tyto značeným dílem přispěli k německému vítězství v těchto končinách. Zajímavé je, jak o Němcích v Rusku soudí německé časopisy.

Lipský časopis, Sueddeutsche Monatshefte, dle Literary Digest, píše o svých krajanech v Rusku následovně.

"Tato válka prokázala obrovitou sílu Ruska. Rusko ukázalo obdivuhodnou obrozovací schopnost od svých porážek na bojištích v Mandžurii. Kdyby tento postup reorganizace a system porušovací trval v přítomné míře jenom několik let, Rusko bylo by schopno zdrtiti Německo a zbytek západní Evropy. Z tohoto důvodu bude nutno pokračovati v této válce, dokud Rusko nebude vyčerpáno a starý německý vliv znovuzřízen. Toho může být docíleno odtržením od Ruska provincií, které jsou obsazeny cizinci a založením nových německých osad."

V dalším pak praví jmenovaný časopis, že německé kolonie roztroušeny jsou po celém Rusku. Někdo neobtěžoval by najiti německé vesnice na Kavkaze, mezi Tiflisem a Baku, ale jsou zde, s německými kostely, farními školami, radnicemi a lékárnami, kde obyvateľstvo mluví jazykem svých předků, kteří tyto kolonie založili a zachovávali staré zvyky. Časopis pak praví dále:

"Jak mnohá z nás je známo, že 500,000 Němců žije v Ukrajině, na Volynsku, v Podolí, Kyje, v Tabrizu. Jsou to vesměs potomci 27,000 Němců, kteří usadili se zde v roce 1768. Je ještě méně známo, že v posledních několika letech 20,000 těchto kolonistů bylo domněne k přestěhování se do baltických provincií, aby nalézalo se blíže centrální vládě v Petrohradu."

Časopis zmiňuje se, že baltické provincie jsou neobyčejně úrodné a že mohly by se státi zásobárnou celého Německa. Mnoho německých farnářů v říši bylo ochotno nastěhovati se do těchto krajů a kolonizace tu nenarazila by na zcela žádná obtíže. Patrně časopis tento má za to, že Německu tyto baltické provincie budou ponechány a carská armáda nepodaří se z nich vetřelece vytlačit. Píše pak dále:

"Kdyby tato krvavá válka neměla jiných výsledků než znovuzískání baltických provincií, tohoto ruského Elsaska-Lotrinska, nebojvali bychom o netrpěliv marně. Pres 2,000,000 našich bratrů bylo by opětně s námi spojeno a k této přípojilo by se velké množství jiných osadníků z vlasti a vytvořili by pak nové bohaté německé provincie, kde pěstování byl by dobytek a jiné potraviny pro stále vzrůstající obyvateľstvo Německa. Stará německá hanoovní města, a první z nich starý Lubec opětně dočila by prosperity, zkrátka, Baltické moře opětně stalo by se v pravém slova toto smyslu německým mořem a německý moč z roku 1914-16 napravil by chyby našich předků, pro jejich slabost vyraženi byl jeden z nejnejméně klenotů z německé koruny."

Článek tento je vyjádřením německých tužeb. Kdyby obrozené Rusko nepodařilo se vytlačit nepřítel ze země a Německo vyšlo z přítomné války jako vítěz, pokusilo by se o germanisaci získaných ruských krajů. Tato germanisace v surovosti předcházela by všechny předcházající, ježto Němcům jednalo by se o rychlý převrat. Vnuo dobře, jak si dovolou počítati Němci a nepodobyjeme, že v tom ohledu setkali by se s úspěchem. Doufejme ale, že neslouže k splnění těchto německých snů a že Rusku podaří se vytlačit tak nebezpečného nepřítel, který již nyní spřádá plány, jak hospodářiti bude rukou železnou v provinciích mechem získaných. Lid ruský jine uvědomuje si toto velké nebezpečí a toto uvědomení je jednou z příčin rozhodnutí, že slovanští obr nesloží zbraně drive, dok ul nepřítel nebude úplně vypuzen ze země.

V soudní síni.

Malý vyšetřující soudce praví ke starému tulákov: "Uděláte nejlépe, když se k činu svému úpnlé přiznáte. Bostak je vaše vina úplně dokázána." Tulák: "Tak ležka to nepříjde, milý pane. Nejsou zvyklí usnadňovat soudu takhle práci. Váš předchůdce byl starý soudce, desetkrát mě odsoudil a nikdy se o je mně nic nedověděl."

STROJOVÉ PUŠKY V ČINNOSTI V TÁBOŘE COTTON.

Společní kavalariisté konají cvičení se strojovými puškami v táboře Cotton, kde tisíce národních gardistů, nalézajících se nyní ve federální službě, jsou utábořeny. Tábor tento nalézá se v blízkosti El Paso.